

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/235/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118377941
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:6118377941.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Ľuboša Kunaya v spore žalobcu Q.. R. E., Y.. XX.X.XXXX, E. K. XX, B., zastúpeného JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom, so sídlom Šafarikova 8, Rožňava, proti žalovanému B.E. S., Y.. XX.X.XXXX, E. B. XX, B., zastúpeného JUDr. Jánom Halkom, advokátom so sídlom Cyrila a Metoda 105/2, Rožňava, o zaplatenie 6.198 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 26.júna 2019, č.k. 12C/2/2019-87

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania.
P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“) uznesením uvedeným v záhlaví I. výkonom zastavil konanie o zaplatenie sumy 6.198 € s úrokmi z omeškania 5% ročne od 7. 11. 2018 do zaplatenia, a II. výkonom priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému proti žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie vychádzajúc z § 144, § 145, § 146 Civilného sporového poriadku (CSP) zastavil konanie o uplatňovanej pohľadávke na základe procesného úkonu žalobcu, ktorý vzal žalobu v celom rozsahu späť bez bližšieho zdôvodnenia. Vychádzajúc z § 256 ods.1 CSP podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane, priznal žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania, nakoľko procesne za zastavenie konania zodpovedal žalobca, a nebolo preukázané, aby takýto procesný úkon bol zavinený správaním žalovaného.

3. Proti výroku o nároku na náhradu trov konania podal včas odvolanie žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP dôvodiac, že k späťvzatiu návrhu došlo na základe vzájomnej dohody strán sporu, keď žalovaný dlžnú sumu uhradil po začatí konania a so žalobcom sa dohodol tak, že žiaden z nich si nebude v konaní uplatňovať vzniknuté trovy. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil výrok rozhodnutia tak, že neprizná náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poprel, aby žalobcovi uhradil v súdnom konaní uplatňovanú pohľadávku, a aby došlo k akejkoľvek dohode o náhrade trov konania. Poukázal na to, že od začiatku súdneho konania so žalobou nesúhlasil, k tvrdeniam žalobcu uvádzal vlastné skutkové tvrdenia, ku ktorým predkladal dôkazy. Zdôraznil, že žalobca prvýkrát až v odvolaní voči výroku, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov uviedol, že údajne malo dôjsť k úhrade žalobou uplatneného nároku, čo považuje len za účelový postup žalobcu.

5. Žalobca v odvolacej replike tvrdil, že dňa 24.6.2019 žalovaný svoj záväzok splnil, keď pri zaplatení bola prítomná jeho manželka A. E.. Uviedol, že žalovaný mu odmietol o zaplatení peňažnej sumy vydať písomný doklad. Z dôvodu úhrady dlhu, nemal ďalej dôvod trvať na žalobe, a preto pristúpil k späťvzatiu.

Žalovaný teda zapríčinil zastavenie konania, preto by žalobca mal nárok na náhradu vzniknutých trov, nakoľko však medzi stranami sporu došlo k dohode, tieto trovky konania si neuplatňuje.

6. Žalovaný v odvolacej duplike zopakoval svoju obranu o tom, že žalovanú pohľadávku žalobcovi nezaplatil a dňa 24.6.2019 sa so žalobcom a ani s jeho manželkou nestretol. Tvrdenia žalobcu označil za nepravdivé a uskutočnené len v snahe vyhnúť sa povinnosti nahradiť trovky vzniknuté žalovanému. Dôkazné bremeno ohľadom žalobcom tvrdených skutočností zaťažujú práve žalobcu, a ten skutočnosť významnú pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov uviedol až v odvolaní. V zmysle § 153 CSP o koncentrácii konania, na skutkové tvrdenia, ktoré neboli predložené včas, sa neprihliada. Podľa § 366 CSP na nové skutkové tvrdenia žalobcu nemožno prihliadať ani v odvolacom konaní.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

8. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci je naplnený chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, ku ktorej dochádza vtedy, keď súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo keď zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Tento odvolací dôvod nebol naplnený. Súd prvej inštancie na vzniknutú procesnú situáciu použil správnu právnu normu a túto aj správne interpretoval, nebolo zistené ani žiadne porušenie procesných práv, preto odvolací súd napadnutý výrok o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 256 ods.1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového konania sa spravuje zásadou zodpovednosti za výsledok konania alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V prípade zastavenia konania súd posudzuje zodpovednosť za procesné zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Zisťovanie tejto procesnej zodpovednosti pri rozhodovaní o trovách konania, nie je rozhodovaním meritórnym, preto sa v tomto štádiu konania neaplikujú princípy platné na rozhodovanie o veci samej. Ak nie je preukázané nepochybne niečo iné, v zásade platí, že za zastavenie konania na základe späťvzatia žaloby vždy nesie procesnú zodpovednosť žalobca.

13. V predmetnom spore vzal žalobca žalobu späť podaním zo dňa 24. 6. 2019 bez toho, aby tvrdil a preukázal, že v dôsledku správania sa žalovaného bol nútený vziať žalobu späť. Obsahom späťvzatia nebolo tvrdenie, že za zastavenie konania zodpovedá žalovaný, pretože pohľadávka uplatnená v konaní bola žalovaným uhradená až po začatí súdneho sporu, ani žalobca nepripojil ani neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by mohli svedčiť pre procesnú zodpovednosť žalovaného za zastavenie konania. V zásade sa žalobca dovoľáva aplikácie § 257 CSP ako výnimky z rozhodovania o náhrade trov konania podľa procesnej zodpovednosti za výsledok sporu, čo odôvodňuje dohodou medzi stranami sporu o tom, že si trovky konania uplatňovať nebudú. V zmysle dôkaznej teórie platí, že dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti zaťažuje tú stranu sporu, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Je preto nutné prisvedčiť argumentácii žalovaného, že dôkazné bremeno o preukázaní okolností, ktoré svedčia o procesnom zavinení žalovaného a existencii dohody o trovách zaťažuje žalobcu, ktorý tvrdí, že pohľadávku, ktorá bola predmetom sporu, uhradil žalovaný až po začatí súdneho konania.

14. Predmetom konania bolo právo na zaplatenie finančnej čiastky 6.198 € s úrokmi z omeškania, o ktorom nároku žalobca tvrdil, že vyplýva zo záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným založeným založenom na zmluve o pôžičke. Žalovaný ihneď po doručení žaloby namietal pravdivosť

tvrdení žalobcu uvádzajúc, že aj keď mu žalobca poskytol finančné prostriedky v uvedenom rozsahu, tieto neboli plnené titulom zmluvy o pôžičke, keďže žiaden taký záväzkový vzťah medzi stranami sporu neexistuje, ale titulom plnenia z pracovnoprávneho vzťahu. Svoje tvrdenia doložil obsahom pracovnej zmluvy, dodatkov k nej uzavretých, upravujúcich tiež podmienky odmeňovania zamestnanca, ako i výpismi z účtu, z ktorých bolo možné vyvodiť súvislosť s procesnou obranou žalovaného. Na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení, že v skutočnosti finančné čiastky poukázané mu žalobcom súviseli práve a len s výkonom práce pre spoločnosť žalobcu, žalovaný navrhol vypočítať aj ďalších zamestnancov žalobcu N. C. A. Y. X., ktorých výsluch nebol vykonaný práve z dôvodu, že žalobca pred vykonaním dôkazu vzal žalobu späť v celom rozsahu a konanie žiadal zastaviť.

15. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

16. Podľa § 153 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

17. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

18. Ak žalobca v čase, keď vzal žalobu späť, s týmto úkonom nespojil aj tvrdenia a dôkazy o dôvodoch, pre ktoré späťvzatie vykonáva, akékoľvek jeho ďalšie skutkové tvrdenia k tomu smerujúce majú povahu oneskorene uplatnenej procesnej obrany, ku ktorým sa neprihliada, a ktoré nemajú vplyv na vyvodenie jeho procesnej zodpovednosti za zastavenie konania. Práve v konaní na súde prvej inštancie bolo dôvodné zisťovať, či k zastaveniu konania dochádza na základe úhrady dlžnej pohľadávky, alebo naopak na základe úvahy žalobcu, ktorý zohľadňujúc dôkaznú situáciu v spore zvážil ďalšie náklady konania a rozhodol sa pre späťvzatie žaloby. Predmetom právneho posudzovania v konaní o odvolaní nemožno urobiť také skutočnosti, ktoré strana sporu mohla urobiť predmetom súdneho prieskumu v konaní na súde prvej inštancie, a bez vážneho dôvodu tak neurobila. Ako vyplýva z § 366 CSP akékoľvek prostriedky procesného útoku alebo obrany môžu byť uplatnené v odvolacom konaní len za striktno vymedzených podmienok, ktoré v danom spore neboli splnené. Tvrdenia žalobcu sa netýkajú žiadneho z dôvodov uvedených v § 366 písm. a/ až c/ CSP, a z odvolania žalobcu nevyplýva, a ani to sám žalobca netvrdí, aby skutočnosti uvádzané v odvolaní a významné pre rozhodovanie o trovách konania, nemohol uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Aj keď žalobca v odvolaní tvrdí, že k späťvzatiu došlo v dôsledku konania žalovaného, ktorý spornú pohľadávku uhradil po začatí súdneho konania, svoju procesnú obranu uplatnil oneskorene (navyše pravdivosť týchto svojich tvrdení nepreukázal), preto sa jeho obrana nemôže stať ani predmetom ďalšieho odvolacieho prieskumu.

19. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že žalobca nepredložil zodpovedajúce dôkazy k svojim skutkovým tvrdeniam, že pohľadávka voči žalovanému vyplýva zo zmluvy o pôžičke. Naopak obrana žalovaného bola založená na takom obsahu listinných dôkazov, z ktorých bolo možné usudzovať na opodstatnenosť jeho námietok, že žiadny taký záväzok voči žalobcovi neexistuje. V tomto kontexte sa javia tvrdenia žalobcu o úhrade dlhu po začatí konania ako účelové, osobitne ak žalobca dôkaznú núdzu zdôvodňuje tým, že listinu o splnení dlhu mu žalovaný odmietol vydať. Pokiaľ žalobca ako veriteľ tvrdí, že žalovaný ako dlžník splnil svoj dlh, je to dlžník, kto je oprávnený po veriteľovi požadovať potvrdenie o úhrade záväzkového zániku. Naopak, neexistuje povinnosť dlžníka-žalovaného na vydanie potvrdenia o prijatí dlhu, ako to nelogicky uvádza žalobca-veriteľ (§ 569 OZ).

20. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania vychádzajúce z procesnej zodpovednosti žalobcu za zastavenie konania zodpovedalo obsahu spisu i úkonom strán sporu, preto bolo ako vecne správne potvrdené.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zhode s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia v zhode s § 262 ods. 2 CSP.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).